

vrteti moj »rešpetlin«, ušesa pa imam silno — tenke. Ker so se nasprotniki na podli in strastni način pripravljali, da bi starega, občespoštovanega predstojnika, mnogoletnega naročnika »Slov. Gospodarja« (nasprotniki itak niso — naročeni nanj) — ugonobili, naj vam bralci popiše moj »rešpetlin«, katerega sem že vabil nekaj dnevor pred volitvami, kako se jim je to ponesrečilo. V naši občini bi se jih več rado vsedlo na županov stol, na katerem sedaj sedi častiti starček g. Alojzij Ornik, v zadovoljnost vseh poštenih občanov. Agitirali so na vse mogoče načine, neka žena je imela mnogo opraviti, bržčas bi rada slišala, da bi se ji reklo — gospá županja; da bi se to zgodilo, takrat bi bilo — gorje za nekatere siromake v občini. Jeden je obljubil poštenemu kmetu J. Ž. goldinar, ako bi na dan volitve ostal doma, kaj se pa ni na jezo nasprotnikov zgodilo; ta možek, akoravno bi rad videl pezdil v očesu našega predstojnika, bruna v očesu svojem pa ne vidi; morda se ne spominja, kako so ga farani sv. Ane hvalili, da jim je cerkev sv. Ane — prekrstil za sv. Jerneja, kaj to omeni, zna on sam in tudi mi. Spet drugi je obljubil poštenemu J. M. šestkrat zastoj vožnje, ako bi njega volil, plačevalo se mu je piti, a volil je z našimi, hvala mu!

Zbognali so tudi Nemci iz Cmureške ffare, bili so dobri, akoravno gluhi in »šantavi«. To sem videl skozi »rešpetlin«. No, na dan volitve ob 8. uri sem ga vrtel na vse strani. Tu in tam se pokaže kaka pohlevna ovčica in gre posamezna na volišče. Prvi trop je vodil vitez Jurij Kleinberski. Drugi so primahali od severa in so zborovali pri drvah gosp. predstojnika.

Tako dobro organizovani so priklestili na volišče, kjer so pohlevne ovce čakale — volkov, naši so kar ostrmeli. Ker je bilo mej volilci mnogo Nemcev, so se na vprašanje dotične točke prebrale v nemščini. Takoj se je K. zagrozil: »Mi smo Slovenci!« G. S. je odgovoril: »Bodem pa prečital, seveda tudi v slovenščini, hvala Bogu, da znam, vi pa, da bi le zmiraj bili tako dober Slovenec, kakor na dan volitve?« K. pa se je pri tem malo krenil, tako je namreč prišlo puščavniku na uho.

Volil je najprej III. razred, v katerem smo častno — zmagali v kljub pritisku Nemcev, kateri še niso znali imenovati imen, katere je K. nasvetoval. V II. razredu smo za dva glasa padli, a v I. zopet častno zmagali. Torej smo dobili 7 glasov, a nasprotnikom so ostali 3 glasovi. Sedaj napnem »rešpetlin« in pokukam vanj ter vidim: kakor bi nasprotnike s kropom polil, so jo z Nemci popihali, in so bojda imeli žalostno južino zaradi — poraza. V odbor so voljeni našinci gg. Alojzij Ornik, Jožef E. Seyfried, Janez Kmetič, Jožef Breznik, Jurij Zugman in France Tomazič; a nasprotniki: Franc Feiertag, Janez Karner in Jurij Semlič.

Ker ta trojica, kakor je moj »rešpetlin« dokazal, se ni nadejala županovega stola, je bil dne 13. aprila voljen predstojnikom zopet g. Alojzij Ornik, a svetovalec Janez Kmetič in Jožef Breznik. Naših šest čvrstih slovenskih narodnjakov naj Bog živi mnoga leta v korist lepe občine Kremberg. Zmagali smo, in vrgli nasprotnika ob tla! Moj »rešpetlin« pa si č. g. urednik »Slov. Gospodarja«, kateri je naš ljubček — prihranil za prihodnjico in do tčas ostajam Vaš zvest puščavnik Milivoj.

Iz Št. Jurija ob Taboru. (II. občni zbor katoliškega političnega društva za vranski okraj) se je vršil dne 22. maja popoldne. Po običajnem pozdravu navzočih je predsednik v kratkih potezah narisal politični položaj od lanskih državnozbornih volitev, ob katerih se je upalo, da se bo sklenilo toliko in toliko za kmete koristnih postav. A nič se ni sklenilo, temu uzrok so Nemci, ki hočejo imeti nadvlado nad vsemi narodi v Avstriji, zlasti nad Slovani. Govoril je dalje bolj obširno o delovanju društva, katero je v preteklem letu

priredilo štiri shode; jeden je bil po krivici prepovedan. Za-to je tudi poslednjič omenjal, da je treba gosposko radi Boga spoštovati in ubogati, a tudi z vso eneržijo se posluževati nasproti njej po božji in človeški postavi zjamčenih pravic. Pororočilo predsednika, tajnika in blagajnika se je vzelo na znanje. O izvolitvi novega odbora poročam na drugem mestu. Na-to je č. g. Franc Zdolšek izborni govoril o podraženju žita in o kupčiji z njim na borzi. Cene žitu ne dela kmet, kateri je pridela, marveč spekulante, zlasti židovi na borzah, kateri večkrat še pšenice od rži ne znajo ločiti. Na borzi se namreč ne prodaja tako, da bi se brž po kupčiji izročilo žito kupcu, ampak sklence se kup in pogodba, da se bo žito še le čez toliko in toliko dni izročilo. To je tako imenovana termin-kupčija, ker se določi nek gotov rok, n. pr. 20 dni, jeden mesec itd. Kupec pa, ki je tako žito kupil, do tistega roka na vse mogoče načine dela, da bi ceno kolikor mogoče visoko nagnal, vsaj tako visoko, za kolikor se je sam pobotal, ali še višje, da bi potem dobiček delal. Seveda omeniti se mora, da se žito na borzi kupuje samo v velikej množini n. pr. po 500, 1000 in 2000 meterskih stotov. Za-to ti spekulante cene določujejo, ker trgujejo samo z velikimi množinami. Jeseni, ko kmetje žito prodajajo, je cena nizka. Ko pa enkrat spekulante žito od kmetov pokupijo, naženejo ceno, da dobiček dejajo. Isto je s hmeljem. Jeseni ko smo ga mi prodajali, je bil po 70, 80 kr. Ko so ga pa židje pokupili je bila cena kar višja po 1 gld. 20 kr., po 2 gld. in še več. Dalje je govoril tudi o blanko-termin-kupčiji. To je kupčija brez vsega blaga, nekaka stava, katera upliva na žitno ceno. Vse to se godi na borzah in tako se cena povišuje žitu, ko ga imajo v rokah samo nekateri kapitalisti. To so nekatere kratke poteze iz govora č. g. Zdolškega. Vsled tega se je govorilo in deloma tudi sklenilo o priliki izročiti prošnjo kakemu državnemu poslancu, da bi država vendar že enkrat odpravila to grdo barantijo na borzi.

Nek ud je tudi utemeljeval z raznimi razlogi potrebo slovenskega vseučilišča v Ljubljani ter je stavil naslednjo resolucijo, katera je bila seveda soglasno sprejeta: »Možje, zbrani na II. občnem zboru katoliškega društva za vranski okraj, naudušeno pozdravljajo misel, da se ustanovi slovensko vseučilišče v Ljubljani, ter prosijo slovenske poslance in vse merodajne kroge, da z vso eneržijo delujejo na-to.«

Poslednjič je predsednik shod zaključil z »živio«-klici na Leona XIII. in cesarja Franca Jožefa I.

Razne stvari.

Domače.

(Iz delegacij.) Doslej so delovali naši delegatje le v odsekih ter tam sprejemali pojasnila skupnih ministrov, zadnji pondeljek pa so se začela zborovanja vseh delegatov skupaj. Krščanski socialisti Bielehlavek je ostro grajal stališče ogrske delegacije, ki nima volje dovoliti denarja za nabavo novih vojnihih ladij, ker po prepričanju Ogrov mornarica ne služi toliko ogrskim, kakor avstrijskim koristim. Nemški delegatje se izjavljajo, da bodo glasovali proti proračunu, ker avstrijske vlade nemške revčeke baje tako neusmiljeno pritiskajo ob steno. Izražajo svoje veselje, da še smo si prijatelji z nemškim cesarstvom, a tudi strahu ne zamolčijo, da Avstrija pade kedaj v trdno prijateljsko naročje mogočne Rusije. Zakaj ta strah? Rusi bi bili gotovo zanesljivejši zavezniki nego Nemci.

(Gospod državni poslanec Josip Žičkar) bo na binkoštni pondeljek popoldne ob 4 poročal o svojem državnozbornem delovanju na Vranskem v go-

stilni gospe Terezije Šentak. Vsi volilci iz vranskega okraja so k shodu kar najprijazneje povabljeni.

(Sv. misijon) se obhaja v Pamečah v dnevih od 21. do 31. maja. — Ponovljenje sv. misijona so obhajali od 1—8 maja v Braslovčah. Vodili so ga č. gg. lazaristi Kitak, Ferjančič in Krivec. Vkljub obilnemu delu na polju, je bila udeležba velikanska. — Od 8. majnika do 15. pa se je obhajal sv. misijon tudi pod vodstvom Kitakovim pri Št. Ilju pri Gradiču.

(Vesela novica.) Finančni minister dr. Kaizl je za-to, da se odpravi časnikiarski kolek. Izdelan ima bojda že načrt zakona in čaka le ugodnega časa, da ga predloži zbornici. Za majhne časnike, ki vzdihujemo pod težo kolektivine, bo se potem odprla nova doba!

(Nekaj za podjetne Slovence.) Nekdanji Čolnikov grad v Slov. goricah je prišel v roke Nemca Taxija. Ta je začel posestvo kosati, da je ostal le dom s kakimi 38 orali zemlje. Sedaj bi se to rado prodalo s pohištvo in živino vred za kakšnih 10.000 gold.

(Pridna žena.) V nedeljo 22. majnika smo izročili v Vitanju hladnemu grobu gospo Marijo Jankovič, ki je po dolgi bolezni umrla 20. majnika. Vrlo krščansko mater je cela Vitanjska župnija spoštovala, kar se je pokazalo tudi ob pogrebu, katerega se je udeleževalo ogromno število ljudstva. N. m. p.!

(Velevažna knjiga) se more imenovati »Slovenci in mednarodni promet«, ki jo je spisal dr. K. Pečnik, zdravnik v Aleksandriji. Ideje, izražene v tej knjigi, učinile so že mnogo dobrega med Slovenci na Goriškem. Mi knjige ne moremo dovolj toplo priporočati vsem slovenskim razumnikom, ki se le količkaj brigajo za napredek našega naroda v gospodarstvenem oziru. Dobiva se v »Goriški tiskarni« v Gorici, komad po 25 kr.

(Zrelostni izpit) na tukajšnji gimnaziji bo pismeni od 2—8 junija, ustmeni od 30. junija do 2. julija. Izmed maturantov je 19 Slovencev.

(Na vinorejsko solo) v Mariboru je bilo pozvano 28 učiteljev iz spodnjega, srednjega in zgornjega (!) Štajarja, da se skozi 5 dni poučujejo o gojenju in cepljenju ameriške trte.

(Posnemanja vredno.) Občine Radoslavci, Moravci, Malanodelja in Gode-marci so sestavile in podpisale prošnjo za slovensko-nemški pečatnik na tukajšnji pošti ter jo odposlale na trgovinsko ministerstvo. Objednem so vse imenovane občine podpisale prošnjo za slovensko vseučilišče v Ljubljani ter jo odposlale na predsedništvo drž. zbora na Dunaj. Živele občine-posnemovalke!

(V Čadramu) pri Konjicah je umrla Neža Bezenšek, tamošnjega župnika mati, stara čez 89 let. Minolo nedeljo jo je velika množica ljudstva spremila do hladnega groba. N. v m. p.!

(Cerkev sv. Alojzija) je dobila dragocen in krasen lesteneč — umetniško delo domačina, g. Karola Tratnik-a. Gospoda izdelovalca priporočamo č. gg. duhovnikom.

(V čadramsko novo cerkev) se ravno vlagajo nova okna, koja so po sodbi veščakov krasno umetniško delo.

(Goliškemu grajščaku) v Konjicah, g. B. Hertlu je 23. maja pogorelo gospodarsko poslopje s krmo in slamo, z mnogo nezavarovanimi mašinami in več tisoč strešne opeke. Zažgal je neki tuji 5letni fant z žveplenkami, ko so ravno prodano krmo basali.

(Novo veliko bolnišnico) slovensko-ogrsko bo zidal L. Miglitsch. Ta mož je sicer slovenskega rodu, a strogo nemškega mišljanja. Takim ljudem daje deželni odbor najrajši dober zaslužek. V Gradcu Slovence le prezirajo, zato proč iz Grada!

(Resnice ne govorijo.) Pravosodno ministerstvo je predložilo štajarskemu deželnemu odboru vprašanje zaradi dvojezičnih zaznamovanj katastralnih občin v zemljskih knjigah. In kaj je deželni odbor

odgovoril? Rekel je, da taka sprememba ni potrebna. Resnica, kje si?

(Nasproti Gleispachu), ki je vendarle imenovan predsednikom višjega deželnega sodišča v Gradcu, je izdala odvetniška zbornica rezko izjavo, v kateri pravi, da je nezadovoljna z njim, ker je podpisal jezikovne navedbe. Mi sicer nočemo za Gleispacha darovati ne kapljice črnila, toda naše odvetnike vprašamo, ali hočejo mirno gledati, da se odvetniška zbornica tudi v njihovem imenu sovražno izraža proti že imenovanemu uradniku — in to vsled jezikovnih navedb? Na noge, slovenski odvetniki!

(Nemci vse smejo.) Avstrijski Nemci smejo slaviti pruskega cesarja, pruskega Bismarka, pruske vojne bitke, govoriti smejo o razdelitvi Avstriji, predlagati smejo, da postane naš cesar le podkralj nemškega cesarja, zasramovati smejo vojake, skratka naši Nemci vse smejo! Nobeden državnik ne zgane niti z mezince! Tako ravnanje je za nas Slovane skrajno žaljivo in poniževalno! Mi smo zvesti svojemu cesarju in cesarstvu in takega izdajalskega početja Nemcev ne moremo mirno gledati.

(Tatinska družba) se nahaja na Dobovi pri Brežicah. V noči 24. maja so tatje kmetu Janezu Bogoviču iz zadnje sobe, pokrali vso obleko in platno v vrednosti 200 fl.; Jožefu Vučajuk so pobrali isto noč vso perutnino že v drugič; poprej že so hoteli v cerkev priti, kjer so šipe v kapelici razbili. Kdaj se posreči dobiti predrzne uzmoviče že pod ključ, da bo varno naše imetje?

(Iz Solčave.) V nedeljo so pokopali najstarejšega Solčavčana, Matija Gracun — Matko. Še zadnje dni, čeravno v 90. letu, je še vsa dela opravljal. — Nove klopi dobi župna cerkev v Solčavi. — Po zadnji povodnji silno razorana cesta mej Lučami in Solčavo je za silo popravljena. Škode je okolica vsled naliva zelo trpela in pravično bi bilo, da bi se vsaj davki oškodovanim znižali. — Znani veleposesnik Jurij Logar v Solčavi kupi mašni kelih za kapelico «Slov. plan. društva» na Ojstrici.

(V Frankovcih pri Ormoži) izvolil se je nov občinski odbor. Župan je zopet g. Franc Pavlinič, svetovalca sta g. Matija Keček in g. Anton Praprotnik — odborniki pa so gg. Martin Babič, Tomaž Juršič, Anton Kuharič, Anton Masten, Ivan Puklavac štev. 15, Ivan Sever, Jože Zidarič, Franc Zorjan in Franc Znidarič. Naj bi njih delovanje bilo vedno domovini in narodu v korist.

(Ormoško učiteljsko okrajno društvo) zboruje dne 2. junija ob 10. uri predpoldne v Ormožu.

(Poročil se je) gospod Domicijan Serajnik, učitelj in organist v Ormožu z gđe. Rozo Spritzaj, učiteljico ročnih del v Središču, vrlo Jareninčanko.

(Za gornjegradskega okraj) se je letos v Ksaverij dne 14. maja vršilo licenciranje in premiranje bikov čiste Marijadvorske pasme. Prignanih je bilo 25 bikov. Od teh je bilo licenciranih 21, premiranih 11, ter subvencioniranih 5. Radostno se mora pri-

poznati napredek živinoreje v gornjegradskem okraju, odkar se je vpeljalo čisto Marijadvorsko pleme.

(Voditelj) 1. štev. je izšla v II. izdaji. Ako kdo izmed čč. gg. duhovnikov še želi list, naj se oglasi.

(V Ljutomeru) so pri občinskih volitvah zmagali Slovenci le v III. razredu.

(Ogenj je uničil) 20. maja gospodarsko poslopje Rančigaja v Petrovčah. Škode je 600 fl.

(Volitve bodo) 7. junija v Vojniku.

(Skrbimo za uradnike!) Kadar je izpraznjeno mesto kakšnega uradnika na slovenskem Štajarju, tedaj se izreče k večjemu v naših listih ponižno upanje, da nam bo vlada poslala objektivnega moža. Ali je s tem že izpolnjena rodoljubna dolžnost? Nikakor ne! Po našem mnenju bi tukaj bilo bolj umestno, da v takih slučajih navadno naši listi molčijo, a da začnejo tem živahnejše govoriti — za kulisami uplivni rodoljubi dotičnega kraja in naši poslanci. Visok uradnik iz Gradea se je pred kratkim izrazil v prijateljski družbi: «Slovenci se premalo brigate za svoje uradnike!» Res je tako!

(Gostilno pri grozdu) jemljeta v svoje varstvo «Marburg. Zeitung» in «Tagespost». Gosp. Fran Oehm, mi Vas obžalujemo, kajti zagovor teh dveh listov Vam v slovenskih krogih ne bo koristil. Omenjena lista lažeta svojim čitateljem, da smo mi pisali: «Noben Slovenec ne sme več počastiti gostilne tega prokletega s svojim obiskom!» Ako bi mi tako pisali, državni pravdnik bi nas pri tej priči zaplenil in sedeli bi prav gotovo že na zatožni klopi. Ni li morda res? Kar pa se kletvice tiče, izjavljamo, da kleti sploh nismo vajeni. Mi smo pisali celo nedolžno: «Prepričani smo, da je s tem izgubil omenjeni gostilničar pri zavednih Slovencih vsako naklonjenost.» Kako lažejo!

(Imeniten Slovenec). Sv. Andraž v Slov. goricah je zgubil jednega izmed svojih najodličnejših mož po Jož. Fekonji, ki je bil c. kr. major topničarskega polka, vitez Franc-Jožefovega reda, z zaslužnim vojaškim križem, z vojno svetinjo itd. in katerega so izročili materi zemlji v Gradcu dne 10. maja t. l. Udeležba pri pogrebu je bila ogromna. Pokojnik si je bil svest, da ga je rodila slovenska mati; vsak se tako priprosti Slovenec mu je bil vedno dobro došel. Dasi je bil iz borne kmečke hiše, prihajal je vendar rad v njo. Lahka mu zemlja!

(Umrl je) 22. t. m. v hiralnici pri sv. Jožefu v Ljubljani po dolgotrajni bolezni č. g. Janez Čizek, misijonar sv. Vincencija Pavljanskega v 32. letu. Bil je rojen leta 1866. v Pilštanju na Štajarskem in je leta 1890 v Rimu prejel mašniško posvečenje. Služboval je tri leta v Ljubljani pri cerkvi Jezusovega Srca, in kot pomočnik v bolnici in je tudi misijonaril v ljubljanski škofiji. Pogreb je bil v torek popoldne ob pol 5. uri. Naj počiva v miru zlata duša!

Društvene.

(Podružnica sv. Cirila in Metoda) na Vranskem ima svoj občni zbor

dne 30. maja 1898 ob 3. uri popoldne v gostilnici gospe Šentakove na Vranskem. K mnogobrojni udeležbi vabi najljubše odbor.

(Bralno društvo pri Mariji Snežni) bo imelo na binkoštni ponedeljek t. j. 30. majnika svoj redni letni občni zbor po tem le redu: 1) Pozdrav predsednika. 2) Pobiranje letnine in vpisovanje novih udov. 3) Volitev novega odbora. 4) Razni nasveti. K prav obilnej udeležbi vabi najprijaznejše odbor.

(Pri II. občnem zboru katol. političnega društva za vranski okraj) se je izvolil naslednji odbor: Alojzij Kokelj, predsednik; Jakob Brinovec z Vranskega, podpredsednik; Franc Prislan iz Braslovč, tajnik; č. g. Franc Zdolšek, blagajnik; Anton Cizej z Vranskega, Franc Hanžič iz St. Jurija, Anton Virant z Gomilkega, Julij Žigan iz Polzele in Lavrencij Plaskan iz Braslovč, odborniki.

(Bralno društvo v Rušah) priredi 30. majnika veselico na vrtu g. J. Muleja. Vspored: 1. »Slovanska pesem«, moški zbor, dr. B. Ipavec. 2. »Narodna«, mešan zbor. 3. Slavnostni govor, dr. Gorišek. 4. »Lahko noč«, moški zbor, Lav. Vuković. 5. »Svoji k svojim«, igra v enem dejanju, dr. J. Vošnjak. Vstopnina 25 kr. za osebo. Začetek točno ob 6. uri zvečer. Blagodušna preplačila se hvaležno sprejmejo. Pri veselici svira ciganska godba. K mnogobrojni udeležbi najljubše vabi odbor.

(Kmetijska podružnica v Ljutomeru) bode zborovala na binkoštni ponedeljek dne 30. t. m. ob 3. uri popoldne pri gosp. Iv. Vaupotiču v Ljutomeru. Ob tej priliki se bodo izročila darila zaslužnim poslom; govorilo se bode o travah in travnikih. Vabijo se vsi okoličani, da se udeležijo tega zborovanja prav obilno.

Iz drugih krajev.

(Drage volitve.) Socijalistični listi v Nemčiji oznanjujejo, da bo stranka za letošnje državnozbornske volitve potrebovala na stotisoče mark. Povodom zadnjih volitev so porabili socijalisti 133.136 mark za agitatorje. Agitatorji pa so večinoma židje. V njih žepe torej tečeje trdo prisluženi krajcarji delavcev.

(»Deutscher Reichsanzeiger« štev. 88.) poroča, da je trgovec Maks Br... v Berlinu zaradi ponarejanja varstvenih znamk, med temi tudi Garvenovih sesalk, na Dunaju I. Wallfischgasse 14 in Schwarzenbergstrasse 6, bil obsojen na precejšnjo denarno globo.

Loterijske številke.

Trst 21. maja 1898: 75, 68, 44, 65, 10
Linc 26, 2, 48, 78, 5

Svilnati damasti meter po 75 kr.

do 14 gld. 65 kr. — kakor tudi črna, bela in barvana Hennebergova svila meter po 45 kr. do 14 gld. 65 kr. — najnovosejših tkanin, barvah in vzorcih. Zasebnikom poštne in carine prosto na dom. — Vzorci obratno.

G. Hennebergove tovarne za svilo (c. in kr. dvorni zalagatelj) v Zürichu.

V zalegi tiskarne sv. Cirila v Mariboru je ravnokar izišel:

Važno za vsakega!

Železniški vožnji red
za Spodnji Štajar
Veljaven od 1. maja 1898.
Izda velja 3 kr., po pošti 5 kr.; znesek se lahko pošilja tudi v poštinih znamkah.

Lep prostor

za stavbo hiš v Mariboru 10 minut izven mesta proti Vindenau, meri 2 orali 786 □ sežnje se prodaja po nizki ceni. Več pov. Jak. Erlač, sodar pri Jož. Rotu v Razvanju (Rothwein) pri Mariboru. 2-3

Rudolf Novak,
remernar in sedlar
v Mariboru
grajski trg (Burgplatz) št. 2.
se uljudno priporoča slavnemu p. n. občinstvu, zlasti pa preč. duhovščini za izdelovanja najfinjših, kakor tudi priprostih konjskih oprav in sploh vsa remenarska in sedlarska dela. — Izvršuje tudi vsa v to stroko spadajoča popravila
najhitreje in najceneje. 8-10

V najem

se da takoj hiša št. 3 s prodajalnico, tik župnijske cerkve po prav ugodnimi pogoji. Več se izve pri lastniku Francu Kranjc, pri Sv. Rupertu v Slov. gor. 1-2

Uljudnej pozornosti * posebno priporočeno!

V vsakem poštno-oddajnem okraju, v vsakej fari in po potrebi in želji tudi v vsakej občini, nastavi se razumna, delavna in zanesljiva oseba kot **zaupni mož in posredovalec** z ozira-vrednim postranskim zaslužkom, ki se vedno množi in mnoga leta traja, od nekega, čez trideset let obstoječega domačega denarnega podjetja, priznane zanesljivosti in prve vrste. Pismene ponudbe pod 20.298, Gradec, poste restante.

Žganjarija

R. Wieser-ja v Hočah pri Mariboru.

Največa žganjarska zaloga na Štajarskem po čuda nizkih cenah. Zdravilski konjak za bolestinke in okrevanje kemično razložen in spoznan za čisto vinsko prekapnino. 114

Mala hiša

v Novivsi v Magdalenski župniji se prav ceno prodaja. Povpraša se naj pri posestniku Jožefu Schlauer.

Za vinogradnike.

Galico kilo po 28 kr., ki zadostuje za .00 litrov vode, prodaja za škropljenje vinogradov v Mariboru V. Murko, trgovec na Meljini cesti, št. 22. 3-3

Proda

se prostovoljno zaradi smrti hiša, na kateri je oštarija in pekarija, zraven vrt za točenje s keglščem; vedno dobro obiskana, pripravna tudi za mesarja; zamore se še oddati dvojno stanovanje. Hiša je v mestu na Spodnjem Koroškem. Več se izve pri upravnistvu lista. 2-3